

Vraag nr. 532
van 18 september 1998
van mevrouw GERDA RASKIN

Visgraatmarkeringen E314 – Evaluatie

Langs de E314 werden enige tijd geleden speciale wegmarkeringen en bijbehorende borden aangebracht om de automobilisten te wijzen op de afstand die ze moesten bewaren bij mist. Het ging om een proefproject in Vlaanderen.

Vandaag zien we dat de borden zijn omgezet in borden waarbij de aangeduide markeringen de afstand weergeven die vrachtwagens moeten aanhouden ten opzichte van het voorgaande voertuig. Dergelijke aanduidingen bestaan overigens ook in het buitenland, onder meer in Hongarije. Het is een efficiënte methode om de rijafstand duidelijk aan te geven, zoals ik eerder ook meedeelde aan de federale staatssecretaris voor Verkeersveiligheid.

1. Wat was de evaluatie van het proefproject met de mistmarkeringen ?
2. Is dit project stopgezet, of geven de huidige markeringen ook de afstand aan bij mistig weer ?
3. Berust de te respecteren afstand volgens de aangebrachte wegmarkeringen op wetenschappelijk onderzoek, of op pragmatische vaststellingen ?

Antwoord

De visgraatmarkeringen die op een aantal autosnelwegen, waaronder de E314, zijn aangebracht, hebben een meervoudig doel.

Bij beperkte zichtbaarheid, zoals dit onder meer bij mist het geval is, vormen zij voor de automobilist een hulpmiddel om een veilige rijnsnelheid aan te houden afgestemd op de zichtbaarheidsafstand.

Voor de vrachtwagens, waarvan de rijnsnelheid beperkt is tot 90 km/uur, zijn deze markeringen ook een hulpmiddel om de onderlinge afstand tussen twee vrachtwagens te helpen respecteren. De vrachtwagenchauffeurs kunnen dit hulpmiddel zelf aanwenden. De rijkswacht heeft evenwel met deze markeringen ook een hulpmiddel om repressief op te treden tegen vrachtwagens die de wettelijke onderlinge afstanden niet respecteren.

Om een en ander aan de weggebruikers duidelijk te maken, worden bij de visgraatmarkeringen toelichtingsborden geplaatst. Deze worden momenteel

tweemaal per jaar omgewisseld ; in de herfst- en winterperiode geven ze "mistinformatie", in de lente- en zomerperiode "afstandsinformatie voor de vrachtwagens". Het is de bedoeling dat de weggebruikers zich dit systeem in zijn verschillende facetten leren eigen maken door op geregelde afstanden hun rijgedrag "te ijken".

1. Blijkbaar is dit systeem voor de weggebruikers voldoende duidelijk ; ze blijken ook geneigd om het uit eigen beweging te gebruiken. De "leesbaarheid" van de derde visgraat vóór de wagen (bedoeld bij een wat beperkte zichtbaarheid en een adviessnelheid van 90 km/uur) is, zeker vanuit een personenwagen, wat moeilijker. Bij beperktere zichtbaarheid (twee visgraten zichtbaar en een adviessnelheid van 60 km/uur), waarvoor het systeem zeker grotendeels is bedoeld, is de leesbaarheid goed. Herhaald markeren en/of betere markeringsproducten zullen de leesbaarheid nog verbeteren.

Sedert de plaatsing van deze visgraten, circa een jaar geleden, was er gelukkig nog niet vaak mist. Het is dus nog te vroeg om te bepalen of deze een werkelijke vermindering van het aantal of van de ernst van de ongevallen hebben teweeggebracht. Het is wellicht geen wondermiddel, maar wel een middel om de weggebruikers te sensibiliseren en hen te helpen om hun rijgedrag bij te sturen.

2. Het systeem is niet stopgezet, integendeel : het aantal plaatsen met deze visgraatmarkeringen wordt meer dan verdubbeld.
3. De adviezen die worden gekoppeld aan de visgraatmarkeringen zijn gebaseerd op vroeger ruim onderzoek over de reactietijden en de remvertragingen bij wagens en bestuurders.

De gekozen tussenafstanden van de visgraten zijn zodanig dat het systeem tegelijk bruikbaar is voor de verschillende doeleinden, praktisch hanteerbaar en overeenkomstig de wettelijke bepalingen over de tussenafstand van de vrachtwagens.